Gruppeformandens forelæggelse af Folketingsgruppens mundtlige beretning til SF's landsmøde d. 7-8-9. maj 1993.

1. Året har været begivenhedsrigt. SF har været placeret midt i den politiske diskussion, og vi har præget udviklingen. Det er ikke i år vi kan klage over, at vi har været glemt af medierne ! Vi har været i offensiven mod den borgerlige regering i alle "sagerne"- Tamilsagen - Ambisagen m.m., og det førte heldigvis til sidst til, at Schlüter listede stille af. Tamilrapporten gav ham ikke andet valg end at sige farvel. Vi har haft fuld damp på når det gælder kampen for at nedbringe arbejdsløsheden og stoppe den sociale udstødning. Og vi har været med til at sætte en ny grøn dagsorden gennem forslag om afgørende oppriioritering af økologi overfor økonomi gennem økologiske "finanslove", ved at gøre miljøministeriet til et styrende ministerium og ved at sætte spotlight på SF's tanker om En økologisk skattereform. Og gennem skabelsen af Det nationale Kompromis blev den borgerlige regering sat i skammekrogen, mens SF- sammen med Socialdemokratiet og Det radikale Venstre satte dagsordenen.

2. Da Schlüter listede af fik Danmark så en ny regering. En firkantregering. Mod vort råd. I den slags sager giver man sine råd gennem dronningen. Til hende skrev vi følgende: "Socialistisk Folkeparti skal pege på Poul Nyrup Rasmussen som forhandlingsleder med henblik på udarbejdelse af et regeringsprogram. Det er SF's opfattelse, at regeringsprogrammet bør udarbejdes af Socialdemokratiet, SF og Det radikale Venstre". Poul Nyrup blev kongelig undersøger, men han valgte noget andet end at følge vor opfordring. Det er der 2 grunde til. De radikale ville ikke sidde i regering med os. Og socialdemokraterne ville ikke danne den socialdemokratisk mindretalsregering de kunne have valgt, hvis de ville, og som vi naturligvis ville have foretrukket fremfor firkanten. De valgte firkanten og en farveløs politik. Det vi kan lære af det er først og fremmest, at SF efter næste valg skal have flere mandater end de 15 vi har i dag. SF er ikke parlamentarisk grundlag for denne regering og ikke sikkerhedsnet.

3. Den nye regering ligner alt for ofte en fortsættelse af den gamle, og dens mange ministre med mere eller mindre mærkelige nyopfundne og lange - titler giver ind imellem et lidt latterligt præg. Den har netop siddet 100 dage. Hvordan har den klaret sig ? Spørgsmålet er om den overhovedet har klaret sig? - Den har overlevet, men er næppe kommet igang selv om dens program har den flotte titel: En ny start. De

arbejdsløse kan ikke se det. De socialt udstødte kan ikke se det. De nedslidte kan ikke se det. Arbejdsløsheden stiger og stiger, og Danmark er ved at gå i stå, men det eneste vi indtil nu har set er forslag til reform af arbejdsløshedsreglerne! - Bekæmpelse af arbejdsløsheden skal vente, siger regeringen helt uforståeligt. Fiskerne og bønderne har derimod fået løfter. Fornuftigt nok - noget af det, men hvorfor kun de 2 grupper? På miljø og energiområdet venter vi spændt. For regeringen har jo meddelt, at den vil være grønnere end den tidligere regering. Vi skal vide, at holde dem fast på det. Indtil nu har vi på positivlisten set, at den har modtaget vort forslag om at ligestille miljøministeriet med finansministeriet som styrende ministerium pænt. Vi presser på for, at der kan skrives beretning i denne folketingssamling over SF,s forslag. Så får vi se om de pæne ord også dækker realiteter.

Men samtidig fortsætter den troligt i den gamles regerings fodspor- eller rettere betonspor - når det gælder Øresundsmotorvejen. Det er dobbelt kritisabelt, fordi det afslører meget alvorlige mangler i denne regerings overordnede tænkning. Der er for meget beton. Den har nemlig slet ikke forstået, at det er nødvendigt at satse på en helt ny type udvikling - en grøn udvikling og et andet vækstbegreb, hvilket kræver, at der gøres op med det gamle vækstbegreb. Øresundsmotorvejsprojektet er eksemplet på, at Øresundspartierne helt bevidst vælger beskidt teknologi i en situation, hvor samfundet faktisk råder over renere teknologi - nemlig en boret jernbanetunnel. Og det viser, at der ikke er vilje til at benytte Øresundschancen for at presse mere gods på skinner i stedet for at sende det på lastbiler ned gennem et mere og mere forurenet Europa. Dertil kommer skaderne på Amager og i København.

4. Men selv om regeringen fastholder motorvejen over Øresund er slaget ikke tabt. Den vakler faktisk - broen.

Øresundsprojektet har været ude i et kraftigt stormvejr i dette Folketingsår. Det startede med at det internationale ekspertpanel som den forrige regering havde nedsat, kom med en sønderlemmende kritik af bro-projektet. Det skete samtidig med, at det svenske konsessions-nævn, Sveriges øverste miljømyndighed, nægtede at godkende Øresunds-konsortiets projekt-ansøgning. På begge sider af Øresund, og specielt i Sverige gik bølgerne meget højt internt i regeringen. Og en overgang så det ligefrem ud til at den svenske regering kunne blive sprængt på spørgsmålet. I Danmark har regeringen også alvorlige problemer. I første omgang har den svenske

og den danske regering valgt at "købe sig tid" - at udskyde den endelige beslutning til engang midt i sommerferien. Efter at der har været gennemført en borgerhøring.
Det er derfor en hovedopgave for SF at opretholde presset på den danske regering. I den forbindelse vil jeg godt nævne en rapport som det svenske analysefirma Transek har udarbejdet for Greenpeace. Rapporten gennemregner konsekvenserne af en boret tunnel under Øresund, og kommer frem til, at det på alle måder er den bedste løsning - noget SF i øvrigt hele tiden har hævdet. Øresundsbroen vakler faktisk i øjeblikket, det er nu vi skal skubbe til den, så den vælter og bliver forvandlet til en boret tunnel. Det kan lykkes, især med lidt hjælp fra hinsidan.

5. I stedet for at køre videre på samme beskub er der brug for et omfattende opgør med Schlüter-perioden. Både når det gælder foragt for loven, som vi har set det i Tamilsagen. - Her har SF hele
tiden krævet rigsretssag mod Erik Ninn Hansen. Et krav som et flertal i Folketinget nu støtter. Rigsretsagen skal vedtages og beretningerne over Schluter og H.P. Clausen skal afgives inden Folketinget går på sommerferie.
Og på langt sigt mere afgørende, skal vi stå i spidsen for opgøret med den egoisme, den "sig selv nok- godhed" og accepten af, at de hurtige har lov til at træde andre ned, som har bredt sig de sidste 10 år. I debatten og i dele af samfundet.
Fremmedhad og racisme er de værste sider af dette, og det skal bekæmpes alle vegne. SF's indsats i Folketinget er også en del af dette opgør med Schlüter-æraen og en del af en holdningskamp. Vælgerne skal kunne se og forstå SF's samfundsforandrende politik, følge SF's kritik og opleve SF's daglige kamp for politiske synspunkter og konkret indflydelse her og nu. Altså både høj cigarføring og direkte konkret og jordnær indflydelse.

6. Også i den nuværende situation er der mulighed for direkte indflydelse. Og SF vil naturligvis søge at opnå konkret indflydelse på lovgivningen, som vi altid har gjort det. Lad mig nævne folkeskoleforliget, hvor SF deltager i afskaffelsen af den niveaudelte skole, og med indrømmelser til os om bl.a. projektprøver på målstregen. Samt vort stædige pres for at få et udspil til skattereform frem. Et pres der er lykkedes - selv med den samarbejdskombination, der er i folketinget nu - så regeringen nu er tvunget - af en SF-dagsorden - til at komme med forslag inden 1. juni. Det er kun derfor de nu pludselig har fået så travlt.

7. Siden sidste landsmøde - det ekstraordinære i Vig - har EF- udviklingen og

debatten givet anledning til at sætte endnu større focus på SF's ønske om, at EF hurtigt åbnes overfor landene i Central-og Østeuropa. Et ønske som vi alle er enige om - ved jeg. Og hvis gennemførelse er afgørende for Europas fremtid.
På konferencen i København mellem landene i Central-og Østeuropa understregede ministrene fra disse lande igen og igen behovet for, at EF hurtigt åbner sine markeder for deres varer, samt at de bliver lovet medlemsskab af EF. På den måde var konferencen bestemt brugbar, fordi den presser de modvillige og modstanderne af en åbning af EF. Det pres skal øges i EF i den næste måned op til EF-topmødet i København i juni. Her skal Danmark gå i spidsen for de 2 krav fra Central-og Østeuropa, samt at EF skal sigte efter en frihandelsaftale med hele Europa, inklusiv Rusland.
Krav som det er lykkedes os at få vedtaget i en dagsorden i Folketinget. Så det er nu dansk politik. SF har kritiseret, at Rusland og andre var holdt ude fra konferencen, og en række vestlige lande viste deres manglende prioritering af mødet ved ikke at sende ministre til den. Det bliver altså en kamp at få åbnet EF. Her er det glædeligt, at EF-Kommissionen nu har ændret linie fra sidste år, og støtter åbningen. Modstanden er dermed nu kun i en række af EF's medlemslande. For SF er det afgørende at kæmpe den kamp igennem til sejr.
8. SF skal kunne sætte den politiske dagsorden nu og i det kommende år. Føre visionær oppositionspolitik. For at få indflydelse
og for at ændre holdninger. 2 sider af samme sag. Lad os sætte kurs efter et systemskifte efter næste valg. For en ny politik. Kun et stærkere SF efter næste valg og fortsat en klar og konkret SF-politik. kan for alvor presse en ny udvikling igennem .
9. Når det gælder den katastrofale arbejdsløshed kræver vi handling inden sommer. Det betyder, at der skal gennemføres en mærkbar finanspolitisk lempelse så der kommer gang i økonomien.
Der skal gennemføres ordentlige satser for orlovsordningerne. - De satser regeringen har foreslået, er for lave og klart utilfredsstillende. Der skal oprettes flere reelle stillinger i den offentlige sektor bl.a. indenfor hjemmehjælp og børnepasning.
Efterlønsalderen skal sættes ned til 55 år som et tilbud - det skal ikke kun være fiskere og landmænd, der får aftrædelsesordninger som 55-årige. Og Folketinget skal starte drøftelserne om en skattereform så den kan træde i kraft hurtigt. Vi vil arbejde for en økologisk skattereform med stadigt stigende miljøafgifter også for erhverslivet

og med mindre skat på arbejdsindtægter. Det er afgørende at økonomi og økologi prioriteres sammen i de kommende år. Samtidig skal der gribes hårdt ind mod spekulation, og de lavtlønnede sikres skattelettelse. Altså både en social og en grøn skattepolitik.
Ligesom hele SF's politik: RØD OG GRØN.
Tiden er ikke til mere løs snak. Der skal konkrete resultater på bordet inden sommer. Vi vil gøre alt hvad vi kan for at det sker.